

vecskéje, mely gyermekei gyarapodása fölött örömmel megtelt, néha néha ezen egyszerű hangokban boldogságát ki ne fejezze. Fenyve-seinkben már repülő fiatal fajokra találhatunk és a lombos fák koronáiban turbékol a fiatal zsenge gerlék serege.

Hogy a nyár tetőpontját elérve ismét visszafelé indul, már onnan is következtethetjük, hogy a madarak vagy már ismét tőlünk elvonulnak vagy legalább is elvonulni készülnek. Az elsőkhöz tartozik a kakuk, mely mint tudjuk magának fészket nem rakván, semmi által hozzánk nem vonzatik, de táplálékából — szőrös hernyókból — is már kifogyott. Az utra készülők közé tartozik a madarak philo-sophusa, a mindenkitől kedvelt hosszulábu gyermekbarát — a gólya.

Kriesch.

A magyar erdészegylet f. é. ápril 29-én tartott választmányi ülésének jegyzőkönyve.

Jelenvoltak: Pálffy István gróf elnök; — Barta, Gervay, Kasch, Kremszner, Zemlicska és Mack választmányi tagok.

Elnök ur sajnálattal jelenti, hogy Scherffel Róbert ur, kit a választmány utolsó ülésében egyleti titkárrá választott, lemondását küldte be, s Mack urat e levél felolvasására felhívja, mely így szól:

„Tekintetes választmány! Először is mély köszönetet kell nyilvánítanom azon megtiszteltetésért és kitüntetésért, hogy a tekintetes választmány engem az egylet titkárává s közlönyének szerkesztőjévé választott, minthogy én ebben a tekintetes választmánynak bennem helyezett bizalmát látom.“

„A választási okmány minden részének figyelmes átolvasása után azonban sajnálattal kellett meggyőződnöm, hogy abban sem állásom a választmánnyal és az egész egylettel szemben, sem hivatalos kötelességem pontosan és úgy körvonalmazva ninesen, hogy az által szolgálati viszonyom a jövőre nézve biztosan megállapítva lenne.“

„Ezen reám nézve szerfelett fontos körülménynél fogva, s mert ezenfelül viszonyaim időközben úgy változtak, hogy más tekintetben itt kötve vagyok, kénytetve érzem magamat a titkárságról lemondani s az átküldött kinevezési okmányt mellékelve visszaküldeni.“

„Mély tisztelettel maradván a tekintetes választmány aláza-tos szolgája Scherffel Róbert erdész. Iglón, 1866. márczius 22-én.“

Erre Gervay ur indítványozza, hogy miután az utolsó vá-lasztmányi ülésben előterjesztett folyamodási lajstromban Bedő Albert erdészeti gyakornok Eltz gróf vukovári uradalmában, a második helyre volt igtatva, nevezetnék ki ez mindjárt titkárrá. Hosszabb vita után, mely alatt különösen indítványba hozatott a tit-

kári állomás betöltését a bécsi kiállítás utánra halasztani, — Bedő Albert titkárrá választatott; elhatároztatott egyszersmind, hogy a kinevezési okmány szerkesztésénél az alapszabályok 11-ik, és az ügyrend 31- és 41-ik cikkei tekintetbe vétessenek.

Ma csak tanár előterjeszti, hogy írásban vett értesítés szerint a nemes Szent-Iványi család az erdészegyletet Losonczon tartandó közgyűlése alkalmával, rónyai birtokain szivesen látandja, s felhívja a választmányt, hogy a közgyűlés helyéül, mint a Bazini közgyűlés már előlegesen elhatározá, Losonczt választaná. A választmány egyhangulag az 1866-ki közgyűlés helyiségeül Losonczt, s ügyvezetőül Hermann Imre urat a nemes Szent-Iványi család rónyai erdőmesterét választá, a közgyűlés idejét pedig f. é. septemb. 2-től septemb. 7-ig határozá, a bemutatott programot pedig kevés változtatásokkal elfogadá.

A themák felállítása a jövő választmányi ülésre halasztatott, minthogy helyi érdekű tárgyakat is fel kellend venni, melyek iránt a Losonczi vidéki tagok indítványai is tekintetbe veendő.

Ezután a bejött fontosabb irományok s a napló terjesztetett elő.

K ü l ö n f é l é k .

Hány medvét és farkast ejtettek Erdélyben 1865-ben? A „Kolozsvári Közlöny“ a ragadozó állatok statistikájához a következő adatokat adja: Erdélyben az 1865. közigazgatási évben 180 medve és medvebocs, 257 vén farkas és 138 farkaskölyök, összesen 275 e nemű ragadozó állat ejtetett el s ezekért a járuléki alapból jutalomkép összesen 2716 frt. 87½ kr. o. é. részint már kifizetődött, részint előjegyzés folytán még kifizetendő.

Óvszer a szunyogok ellen. A szunyogok az erdőn és mezőn foglalkozó gazdát is megszokták kinoszni, nevezetesen nedves talaju erdőkben, de mindenek fölött a folyók partjain és a ligetekben, a hol valóságos Isten ostorává válnak, mely elől nincsen menekvés, ha csak (nappal) nem akarjuk magunkat a nap égető sugarainak kitenni, vagy nagyobb víztérségek fölé telepedni (azért szoktak halálszaink a csónakban szunyókálni) vagy állandó füstfellegbe burkolódnai (melyet elelnyomogatott szeméttűz által gerjesztenek).

Mindez orvosságoknak azonban mi csak kevés hasznukat vehetjük és rendesen nem marad egyéb hátra, mint e vérszopók közepette mozogni. De tudunk igen olcsó és könnyen megszerezhető fegyvert ajánlani ellenök. Ez pedig nem egyéb, mint az egérfark cziczkoró (*Achillea millefolium*) virágja, melynek fűszeres illatját a szunyogok annyira nem szeretik, hogy az avval bekent testrészekhez nem nyulnak.

Az egérfark cziczkoró minálunk „terem mindenütt utfeleken,